

174

recitatoe ponendi talcm & resuum iijym ac dcs p[ro]p[ter]t
sp[irit]u[m].

Confessio: mente laudamus. Dicitur illud.
Si dicunt adorarij, cum i[ps]i dico[rum] d[omi]n[u]s tunc
dicit agere & exire manus, abhinc ille autem entente manus
d[omi]n[u]s erit i[n]ferni poter, & conuictus sum, ut e[st] q[uod] e[st] i[n]v[er]to:
q[uod] ille manu[n]s n[on] e[st] L[o]r[el]ia ueritatis, q[uod] mihi o[ste]ri p[re]dicti sicut
sue op[er]e. Dicunt nam q[uod] d[omi]n[u]s n[on] e[st] a[et]er[na]l[is] i[n]f[init]us
realis, n[on] e[st] a[et]er[na]l[is] hoy; q[uod] d[omi]n[u]s e[st] L[o]r[el]ia p[re]dicti
formis i[n] die d[omi]ni, n[on] e[st] a[et]er[na]l[is] i[n]f[init]us ueritatis. Igit[ur]
as si ueritas e[st] aui[us] ad d[omi]n[u]m i[n]t[er]iu[n]da, d[omi]n[u]s i[n]g[ra]m
ignorat d[omi]num q[ua]ndum, d[omi]n[u]s n[on] e[st] n[atu]r[al]is, q[uod] sit
ignorat d[omi]num in se ipso, ut re i[n]tra e[st] d[omi]n[u]s abognatus,
si e[st] a[et]er[na]l[is] repr[es]ens & i[n]t[er]iu[n]da, d[omi]n[u]s aui[us]
n[on] e[st] n[atu]r[al]is, q[uod] Deus abognat d[omi]num in se ipso,
d[omi]n[u]s sat[is] e[st], q[uod] abgnat repr[es]ens.

20 Si ueritas n[on] p[ot]est et ad d[omi]n[u]m i[n]t[er]iu[n]da
aui[us] h[ab]ent d[omi]num exterritum n[atu]r[al]is,
Gant I. Reg. I. S. Vnde. q[uod] p[ro]p[ter] i[n] d[omi]no d[omi]n[u]s e[st] hoy
L[o]r[el]ia, redirem d[omi]n[u]s i[n]g[ra]m[us] i[n] d[omi]no, n[on] e[st] aui[us], ac au-
ten. Haec in f[un]ctum i[n] d[omi]no, q[uod] sequitur p[ro]p[ter] i[n] d[omi]no
mutare d[omi]num: q[uod] sic ostendit, d[omi]num p[re]dictum, d[omi]n[u]s im-
p[er]f[ect]u[m] d[icit] d[omi]n[u]s, d[omi]n[u]s p[re]dictus regnaret d[omi]num
i[n] d[omi]n[u]m, postea i[n]g[ra]m[us] d[icit]: q[uod] o[ste] mutare d[omi]num. q[uod]
repr[es]ens ab aliis nullo modo p[ro]p[ter] p[re]dicti regnare rigi-
t[ur] ne aui[us] repr[es]ens d[omi]num p[re]dictum, postea regnare
ipsorum p[re]dictorum d[omi]num. T[em]p[or]e magis distante p[ro]p[ter] d[omi]n[u]s, d[omi]n[u]s
imp[er]f[ect]u[m], q[uod] se d[icit] d[omi]n[u]s, i[n] d[omi]n[u]m, o[ste] n[ic]epp[er]t, q[uod]
d[icit] d[omi]n[u]s. T[em]p[or]e d[omi]ni e[st] i[n]g[ra]m[us] d[omi]n[u]s i[n] p[re]dictu[m], et i[n]
p[re]dictu[m] aui[us], q[uod] e[st] ad illud re luna transcedens.

Neg^o Ricard^o ait, q^o dico L^o ius ueritatis
 uariat secundum p^o L^o ius, n^o ueritas: q^o dico ait
 q^o dicere q^o L^o ius e^o p^o b*on*o, dico q^o L^o ius uederetur
 imp*on*ibili, n^o mutaret locum. Et ueram ueram e^o, q^o
 uerus L^o ius, s^o ait n^o loc^o id. e^o p^o b*on*o, nec invenit
 dico dicitur: q^o siue in deca, ut n^o id e^o. Et ad
 L^o ius in uero spacio d^o n^o invenitur, dico dicitur, uer-
 dicitur ita invenitur: q^o n^o e^o id. Neg^o Ricard^o 2°
 q^o fecens hunc aium, L^o ius ueritatis n^o aderit, v^o ueritatis
 sit p*on*ibili, an imp*on*ibili, q^o p*on*um re g*er*t ad p*on*ibili
 aui e^o locum p*on*ibili, q^o imp*on*ibili. In m^o dico q*uo*d
 imp*on*ibili n*on* illud neg^o q*uo*d, q^o secundum h*oc*:
 dicitur uederetur imp*on*ibili, id aui n^o p*on*et locum uer-
 piare, q*uo*d mutatum e^o in aliis. q*uo*d aui sepius equ-
 um n^o uage, d^o in aliis, n^o e^o id, s^o loqui, ponunt
 ho, n^o aduertente oculo mutatum.

L. 2. M^obius q^o j*ur* ueritatem n^o e^o adigit intima
 aui h*oc* locum n*on* extinxit, q^o

veritas e^o quoddam i*sp*iritus d^o dicitur aui. v^o solo o-
 n^o n*on* dico illud s^o in h*oc*, s^o ueritatis conuictio. Si-
 litas aut^o d^o conuersatio dico invenit, alio q*uo*d i-
 m*on*struere, a*n*ti*u* cui res conuicte. Dicitur ergo
 ueritatem j*ur* e^o intima, j*ur* extrema aui: uia
 x.^o sic ueritatem sequitur n*on* ueritas includit aui, dicitur
 L^o ius L^o 2.º q^o ueritas e^o quoddam sp*iritu* d*icitur* t. aui, doce-
 rum: q*uo*d illud e^o j*ur* intima, j*ur* extrema cui i-
 set extremo: q*uo*d 2.º q^o aui, L^o ius ueritatis e^o
 ueram n*on* aliud e^o j*ur* sp*acio* uerum L^o ius, d*icitur*
 d*icitur* a*n*ti*u* rei. So*n*ci dicit dico, aui s^o d*icitur*
 s^o s^o q*uo*d ueritas includit uerum, d*icitur* a*n*ti*u* d*icitur* in-

timia. Agi. dominica. ad adversarij, quos et obtem
periorum & futurorum eis tam sic argumentantur. Tunc
tunc & me affectare cursum. Iei, & uidet cursum
futurum: q[uod] uidet operium eis iam pugnatum est
veritatem in iis, & id est sistere, an si in solo iis
sistere, in ipso agnito signaret. Deus ciusmodi
estatem ad secum, & in illo ipsum habet.

13 *Juxta Nam quisvis dicunt detinere*
notare secundum in his circumscriptionibus, non
huius includere, cum q[uod] ab aliis dicitur non est ut uideri quod
*aut reprobatur aut futurum & certitatem res aut q[uod] non est
in uictate eis pars illius, q[uod] est cum q[uod] non est pars rationis.*
*Si dicitur Deus ei p[otes]t exercitum, & habens, q[uod] non
im uictate si solum sit pars eius, & illi ut in h[ab]et
potest heretica, Deus potest exercitum, & immortali.*
*Dico in hac facile sciendi p[otes]t, certum ualenter ad
uersitate velie sentire, si uictate ad h[ab]et uicem inclusu-
dere, tam solum exercitum, q[uod] non exercens. Sicut demoni-
nus posteriorum in h[ab]et in h[ab]et non existentem includit
Iustum non existentem, & demonius prioris in h[ab]et existens
existens, h[ab]et includit existentem. Si 2. dictum pertinet
Deum ei p[otes]t exercitum & exercens.*

14 *Dicit 2. dictus & sibi soli idificatus, q[uod] he-
cilia, q[uod] Deus se cognit, & q[uod] regneth regi-
nus & se ipsam, & ueritas adiutor regnante. Si q[uod]
nisi aliud & ueritas, sicut aum, & solon, & h[ab]et &
odio inuidibiliter entias in diversis aibus: q[uod] ipsi uer-
ritas adiutor intima. & aut hi aib[us] uicem dicit
sime soli, & q[uod] non dignatur? erit quid h[ab]et n[on]: co-
te & p[otes]t regnari ei p[otes]t uicem q[uod] regnem Deum;*

281

und uotari point à hume obij uirta. B n reale.
Rente & dñeimus & uerite in ius licet eē pug-
nate, & falsite. und sicut ueritas n̄ adesse in:
tanta uiru hanc letum exterrit, ita non erit inten-
ta falsitas.

S. 18. S. 19.

Sed fit Deid Tha.

Igoram etiam uiratem ueritatem palem ei audire.
dige intincam, & palem quisquis, & si puer.
S. q. del. S. 22 Arg. L ius ueritas sua
fictio ē, ipso fuis, nam ueritas in p. p. p. p.
iūlūm; falsitas ē impugnat: q̄ dñeis palem don:
te argum pōr pādere & dū uasante u. nōmā
angustem, & dū u. nōmā rāmā: si p̄t p̄mūjū
q̄ ad intinca. n. pōr ius fuis n̄ ad sol. et d̄ objectus
ad ius, si d̄ sit puer, recipiunt, & intinca, &
pōr ē u. p. ficitio in p. fuis fuerit magis in:
tensus, & estuas a nobilitate p̄, ut aug fuis ali:
us ad Anglos d̄paratus & uo uoy.

16 Si p̄t p̄mūjū aūm uūm radicatu. & inadis:
se ē p̄fectio rem flos. palem in ueritatem
ut disjuncta à radicatu n̄ p̄ficere adesse illū, & dū
lāḡ sumis̄ partiale & fit in illū, & radicatu ad
uerite stūm plenius. Dū et p̄fat ius uis metu:
re flos n̄ tñ se, & occasionalis, ḡrus n̄ uis p̄fato:
f̄ ē domi uassio, fuis mali. nulla in sic arguim̄tis
fictas intinca & dū uis q̄ ē uis, & p̄fectio illū, pōr
ē fuis, & impugnat. fuit end rei in uis viciu:
tantis, pōr ē dā, & malas, ut fūgida in sickeris,

n' sententia, sive in aliis, sive in D. Ippi: unde haec si
falsa. Et dicit auius in ea, id videlicet, s. omnia
veluntur. sicut res ita dicit, ut dicit auius, haec
est uita, id est, flos.

17 Aug. 2. auius uis, 3. flos dicit sive: q' unitas
et facilitas, et aibus intuenda. Si auius, auius
dicti se habet dicta sententia: q' n' possunt a differre sive. De
dict. auius, auius uis, 3. flos dicit sive ergo sive, q'
ad entitatem, nego. nam si auius n' sit uita istud iungemus
uis, potest esse flos: q' ad entitatem, id est auius. Et plenum
negandum est e auius, q' auius, q' dicto, Littera auerio/ his
auerente, t' n' jurrente, uel id replicaver. Inst. q' auius
flos n' est, sive ens rati, n' ius. q' b. De neg. auius
q' a. curiosus Littera affirmatur no auius flos sive e probabile. q' auius
dilectum affectus n' habet q' sive ens rati, nec q' dicit, sed libet
potest Littera q' n' tuncit, tuncit / sed abs. tuncit, q' dicit
sive. Aug. 3.

18 Aug. 3. 1. auius o' suam etiam assimilata dicit
n', si 2. a. flos etiam 2. uis. Et 2. flos: q'
unitas, et facilitas si' sententia. Ita 1. uero arguit
et inter p' suam etiam e sententia flos: si 2. a. flos.
Ita q' falso dicitur negationem n' est flos. Si 2. q' n' flos
negatio negationem fieri sive. Ita 2. auius q' suam etiam
n' apud hanc sententiam quoniam q' suam etiam de alio
dicitur; q' rati sive, q' m' t'le regitur sive, n' m' t'le regitur
negatio affirmatio. sicut nec q' sententia est flos: potest q'
assimilari potest sive, sicut q' sententia sive q' flos auius
q' m' t'le exsistit.

19 Aug. 4. Si unitas sumatur et ad dicto, hoc
erit q' uita, ac auius, nam q' sententia nominatio

sumit a dudorum, ergo in se henticus gemit utrumque
videre et in denitione recte, si indiscriminatio iust
utrum parior non. Pro reg. auctoritate ad probare dic
tum eum in denitione istius, qd hoc includit one
genia; sive in denitione inveniente sua dicta recte, qd haec
veritas, dicens eum, id docum. Sic denitiones Lat
tis, includit Ptolem. Tatram vij, id anteriorum plen.
Johns de Lacy de Lacy, ad latrarius denitionem
seriorum inclusio dicam modicam, id posteriorum. Vixit
dies posteriorum de posteriori et posteriorum.

20 Arg. 5. Secunda dicitur id utrum est ens recte, qui
tem est pium regale, pium recte. Dicitur id utrum
est sit extensio, id pietate, id extentionem, veritatem pium
et extentionem, pium pietatem, id extentionem. Pro regula
sas nō pire vim in argutiae latr. sumpt. 2. regulum
superiorum, qd veritas et denitiones motus, qd id numeri
habet nō recte extensi, id ad dicto recte, id ut recte, id ut
extensio, qd autem realis, id extentionem, qd sicque summa
denitiones. Sic denitiones posteriorum in 2. id anteriorum
de reali, id extensi, id eius, qd sicque summa denitione
nō reali existat. Arg. 5. Tertium in mensura
aies iii. Si nō est illa mensura, qd docum in inge
dit id veritatem pietatem. Pro dicto maius in mensura iiii
iii addigta sumpta, id qd iii, reg. qd ut illa includit
id in iiii, qd mensura aies illi includit sumpta, id qd
iis est, id mai. Sic duximus sumptus id mensuram du
iis includit, nō addigta sumpta, qd ut sic includit in
mensura.

21 Arg. 7. Si veritas denitione addigta iudicatur
dicto, id docum existit, includit docum, qd ut sic

veritas dico. P. L. dico ergo in j. nulu p[ro]posito
in diuinis. sic p[ro]m[is]us dicens cum Anglicum &
Anglus non potest. P. L. p[ro]p[ter]a h[ab]et, q[uod] veritas p[er]f[ect]a
n[on] summa p[er]fecta ad nos, sed ad eum, unde dicere
de veritas humana aut escriptus ad h[ab]itum veritas dico
veritas a deo facta. Dicimus ergo hoc invenimus ex eum
n[on] de qua.

P. L. dicitur i[n] adagia inten-
ca id est uolens: q[uod] est veritas i[n] omnibus illis. P. L. dicit
nisi est, q[uod] est uolens n[on] tenet in omnem ut est de
dictu[m] dictu[m] id ut existimatur: unde si sursum p[re]te-
n[on] sum m[al]e, quis erit omnis, si blasphematus
malo erit malus: at iudicium tendit in deum, ut est
iudicando re uero; unde si deum est, ut dicit, quis est iudic[ans]
si alio, p[er]as.

Prus f. 4v
Primitios ari greci et Latinum.

P. L. q[uod] ad eum uim sol regire: q[uod] regire uim si-
deris, Id hoc i[n] ari estate: q[uod] veritas addigita
sumpta. P. L. neg. ad. min. nam regire est uim scien-
tiae sicut lumen non cursum. Ibi si haec p[ro]ficiencia
h[ab]ent aii dari: q[uod] est de ap[osto]lo suis. q[uod] illi dicit de ap[osto]lo
coronat, secundum: q[uod] n[on] est de ap[osto]lo suis. Id q[uod] attingit q[uod]
p[ro]p[ter]a quis habet, n[on] cursum. In ob[lig]ata scientia n[on] subdi-
git in illi versante etiam manu p[ro]ficiencia, q[uod] j. dico,
quis est p[ro]babilis / hor potendit q[uod] tibi quis p[ro]ficiencia
diam est regere p[ro]ficiencia / in scientia est, atque ut in
Ibi n[on] est p[ro]babilis, n[on] facere haec quis regere: q[uod] n[on] quis
q[uod] suam scientiam est iudic[ans].

ff 1
 Ad instar solutum, qd' ex dñs nō coquid
 de fructu aderte, duplicitem dari veritatem
 statim dī d' radicalem. L. ē ipsius mītis aūs d' dōcē
 p̄m̄ ingrediāt̄ ipsū dōct̄um. 2. radicale, d' t̄ in-
 chata qd' ē axiā int̄nca, d' falsi aūs ut dōcta
 ita se tr̄at̄, sicut enunciati. ad aūs, nō dōctrinā
 bus dīnī tam versantibus u. p̄m̄ marian, qm̄ u.
 ī tangentem postulat. n. dignitas dei cia cognoscere
 dicit d' ita ut p̄ cōfīam, qd' Deus potest r̄hīja, aū
 nūm̄ oth̄eret, nec ad h̄eret̄ p̄st̄. beth et wīt̄y
 vīt̄y in iūd̄us sup̄m̄b̄us, d' in nūl̄bus u. mān̄ ha-
 viam, d' ita resp̄iant dōta, ut impl̄carant, si ita
 erent, ut enunciante, n̄ u. dōct̄ in iūd̄us nāl̄bus u.
 mān̄ ī tangentem: veritas fāt̄y vīt̄y vīt̄y dōta, n̄
 dādīalis.

24. Expliq̄t̄ h̄ec vīt̄y dīvīt̄as cīfīlo dīl-
 u. h̄ec nūl̄s ē, aūt̄ qāt̄y aūt̄ dādī-
 l̄y, d' t̄ in chata. L. ē māfīa u. vīt̄y res̄pīcīt̄a,
 d' denonīm̄ sīt̄y u. vīt̄y ext̄emū in clūdē. 2.
 ē axiā int̄nca, d' falsi qm̄ h̄et unā ext̄emū,
 ut sit aūt̄ sīt̄y n̄ m̄ u. vīt̄y vīt̄y. h̄ec dōct̄ in
 duplicit̄ h̄e ī p̄m̄ ī gām̄ res̄pīcīt̄a nām̄ hūnā
 qd' d' in dōct̄, d' postulāt̄ qd' sit ead̄ ip̄e ī nūm̄
 p̄st̄ dēp̄l̄e, nec vīt̄er. L. ē n̄ eī sīt̄y dōct̄, n̄ dō-
 cīt̄ ī uno parīete, qd' ē aūt̄ sīt̄y ī dōcē. p̄st̄
 n̄ h̄ec ip̄e parīes h̄ec dōcēm̄ ī ī dīvīt̄as t̄r̄ḡ mō
 h̄et dōcēm̄, d' gōt̄t̄e h̄ec nūl̄d̄em̄: sīt̄y qd' s̄t̄ h̄ec
 il̄ dūplex ill̄ veritas fāt̄y, d' radicale, ī ḡd' ī dīvīt̄as
 h̄ec p̄st̄ ad p̄fīt̄am. P̄x

25. Mēj. ap̄m̄pt̄um, d' dīvīt̄. aūt̄ p̄fīt̄am: cīfīlo

Lixij & p̄ficij, regiat p̄ficiten Lix p̄fici p̄ficiando
 ut ḡd̄ ta talis p̄ficitas, ut ḡd̄ sibi carinum regi.
 intulendo ipsam p̄ficitum ut ḡd̄ sibi intinum dico
 ait, p̄fici tu regiat ut acte ueritas gratia, & ius
 & acti p̄ficitas; Lix n̄ sufficit ut uidere in exi-
 gia j̄m Lix h̄c iēndi sita in ita Lix, q̄m p̄ficit
 illa p̄fimata & radicata sita.

26 Adde d̄, si aut cognitio postulat, ut sit p̄ficitas
 Lix, quemadmo istam regiat, ita p̄fici-
 sitem Lix p̄ficiare cognitio representantem ut e: ḡd̄
 ueritas n̄t̄ adgit intinua p̄ficitio, n̄t̄ erit cognitio.
 Lix p̄ficitiam j̄m n̄t̄ cognitio, n̄t̄ e: ḡd̄ ap-
 peli ueritatis gratia dicitur sine illa dari p̄fici, ut ac-
 uit, q̄n dicitur & dicitur. Und intinua w̄ sic
 dispendenda, ait q̄ suam p̄ficiam & ius radicata, id p̄fici-
 tio, nego.

27 Vrgebis. ait q̄ suam p̄ficiam & imago dicitur
 & objecto imagingis iuratur in eorum
 dicitur: q̄ ait regium totum n̄t̄um & suam p̄ficiam
 & illi p̄ficiam, ac p̄ficiam n̄t̄. Ita autem q̄ p̄ficiam e: e
 imagingem dicitur. Hanc eis uenit imagingis ait in
 iam dicit p̄ficiam & se ipsis, & totum, q̄d si e: acti
 nūm, ut dā ueritatis iuratur j̄m intinuam,
 j̄m antinuam. Neq̄ dicar ait adgit p̄ficiam
 p̄ficiam iuratur in eis imagingis, & p̄ficiam: q̄d in
 eo iii. Ex. n̄. neq̄. p̄ficiam, q̄d ei adgit imagingis, p̄ficiam:
 em, n̄t̄ ait ait q̄ j̄m ei ueritas enarrationem, hoc aut
 de illis dūo m̄ extum; at ei uim & ei p̄ficiam.
 q̄d si dā r. duplex distum, dñe uox & in illis.

2. 2. 2. 2.

Videtur post mutari L'lio in
sum.

Quod facit L'. I'liu istius judicis, nam L'liu uide
secessere in postea. 2. Facit L'liu eis remebat oculum
stringens, et postea est flus, nam et uero hunc oculum
nostrum, arsum est in post mutari in flum, alio murante,
oculum, ut istud esse a re ex: h'c' posui. Secundum
autem n'go' mutari L'liu in flum, nec e'c'. Ita t'g'sia
q'm auctor L'liu. L'liu citius p' 2. i'liu 2. L'liu
d' 45. sec 2. i'liu 2. L'liu, autem q' d'liu / L'liu uocat
alio instat, ac respicit tempus, et includat idem q'
in log. q' s. L'liu q' art. L'liu 2. decimus tempus:
s' u' instare. E' i'liu respicit detinacum instans, in q'
L'liu u' currit. E' respicit aliq' instans indecius, et
respicit u'c', et collatione na' u'instans, multo ex h'c' mis
c'ui' sit u'c' j'liu mutari in flum: g'ha.

29. L'liu L'liu pars min. si go' a'ius set' u'c' respicit
detinacum instans et post mutari in flum: autem
q' d'liu L'liu auctor in instans. L'liu ut u'c' sit det' sup:
ponere u'c'entem in instans L'liu. Si L'liu currente in ins:
tans S. autem illam in flum. Tho' ostenditur, q' L'liu
currente in instans L'liu, implicat i'liu n' coruere instans
instans: q' implicat autem illam in flum, i'liu n' falsitas
n'c'it alio n'go' auctor L'liu. Sit' h'c' autem flum
detraheantur tandem instans n'go' non u'c' in u'c' q' 2.
et L'liu, supponit L'liu n' coruere. q' h'c' instans: q' sup:
ponit facta implicat in eod instans detrahere, hoc autem
est alio regula, ut autem L'liu n' currit in ha' instans
sit flus.

*Si 2° pars min. se qd aij et iij regnentur
et qd instantis indecitate. hoc est. si pote
mutari in flum. nam ut hic aij / Pris currit / ipse dicitur
philus sit iij regnentur. Pris currit in alijs insti-
tutis, 8 insti- 8 futuris. qd Pris currit in
alijs ex dictis instantibus. qd iij aij n pot est flum.
Pris ostendit qd aij aij ille qd supponit in alijs
insti; n pot ut illo n supponit. implicat n. in eod ins-
i supponit, qd n supponit, qd n est. atq; ex isto qd
supponit aij aij in alijs insti; aij est iij. qd al-
lii n pot canere in flum; qd eod plaga mā pcam-
dum aum flum indecitate regnente alijs tempus n
pot canere in ium.*

*31 Si 3° pars min. se qd aij et iij regnentur
I collectum regnentur dia instia n pot mu-
tari in flum: ut hic aij / Pris currit / in in alijs
iis sit iij regnentur qd n sot in hoc insti; qd in alijs
iis; nam si in alijs aij et in alijs aij sit iij
sit flum: qd supponit aij aij implicat Pris in alijs
insti; n currit. I collectum aum mutari in flum, eo
qd in alijs insti Pris n currit. Se pcam dū
qdo in eod iij. qd qd aij et iij regnentur
mutari in flum, ut mutare in alijs insti; qm hui ad
tempus ardum, 8 indecitat, ut ostendat pcam
aut mutari qd est.*

32 Poppam sua cit Mag. loc in metu dō.

*See. 2 in 49. 2. 2. Reg. 2. Veritas e enti-
tia aij. Id qd extinutur mutari pot; qd aij
Pris insti- man qd extinutur mutari pot, id e c, qd c
ad. 2. id; mutari pot ex supponit, qd sit, nq min.*

Et ait uero vienit. Primus surrexit in insti. Et ex
tunc, et itengans per curui Petri in tali insti
potuit n. n. dari. at ex supposione quod fuerit impletus
in eis insti n. posse, et constat cum mutari in silum.
Inst. dicit itengans poterit fieri dissimile, ut ex prius
albus alio ab illo simili deniqueat, et ad hunc uicem itengans
poterit reddi flus. Et L. sicut addidit q. p. fieri simile
L. neg. Nam, si res non est q. a. de illa fiet significata nulla
debet dictiorum, ergo n. q. si autem uicem redatur flus.

33 Arg. 2. Durante autem illius uente, sicut uocari
vit, poterit flus in aures desiderare, et gescere:
q. autem q. prius erat uicem, postea erit flus. Per neg. nam
q. n. illa autem uentilatio instans erit in -uis curvata
et rixia ad illud se est uicem. Et sic respiciens aliquid in
aure instigata, et supponita curva in cuius curvitate non
est n. poterit reddi flus, q. supposito quod latere curvus q.
aliqui insti, et potuit n. dari. n. dicitur qd autem respon-
sua via instia, q. hoc est q. suppositionem, sic n. autem mun-
gum est uicem. Inst. hoc propositio q. n. uocari
ante x. nativitatem erat uia, nunc est flus. Et ex uocari
etiam q. ordinem ad tempus, q. q. signata, et haec est op-
tima uia pro flus istem, q. q. ordinis uia poterit mutari
in flum, in scripto pro flus iste ostendente, q. de adver-
sum.

34 Arg. 3. Hic q. q. dicit sicut uentus in hoc
modo dicitur flus, et diuinitatem curvus q. flus,
et diuinitatem insti q. dicitur. q. s. in L. insti, q. flus uoc-
rit, autem fuit uicem exigit flus in 2., in q. poterit curvus
autem in brevitate. Et id uia dicitur et diuinitate insti
q. dicitur, qd L. diuinitate curvus dicitur. q. autem hinc
instans

instans illud omni exercitu pro tempore, quod exsistit.
 Et tunc a priori se quis fuit. Et secundum hanc sit estatis
 fuisse per ipsa esse prout autem ergundus missus.
 Non sicut instans illius sit exercitus quod est aliud.
 Tunc etiam est ius. Et Deus est ut talis, cognitus iustus.

35 Arg. 4. ead lex, quoniam transire potest idem
 hanc in non obligantem, si quis capiat ut
 se in iustis huius si tributum soluant, obligabit dominum
 isti obligantem, sed si dominus domini suum mutet, illum non obliga-
 batur. Et et in ius illius potest capisci et non in fumum. Ex
 dicto. Atque lex in genere ius uoluntatis non potest mutare
 mutantes auctoritate antea, sed in ius obligaret, sed id. At
 excludit dominum legem ilam esse dominatum, et respondeat ei
 et potest haec factores si quodcumque sit talis, quod si antea
 obligabatur dominum non me, non quod ex parte nostra, et contra
 erat in iustitia non me. Propter quod licet etiam
 in iugulum, sed non est, sed significatur quod quoniam iungit
 in iustitia, et non a domino, sed non est in iustitia in iugulo
 factio.

36 Arg. 5. quis qui dicitur filius hoc ueritatis, et in
 dicens, ut dicitur dominus, et plaus. Et et
 dixit existimabam, ut non, et illius instans respiciat:
 Et in una potest esse iugulum in altera fumum. Quod secundum locum
 in potest dicere dominus in aliis instans ueritatis nego
 secundum secundum locum, suppono in quo dominus surerat in aliis
 instans a priori a curatore. Et implicat sum in fumum, quod
 uerum est implicat in fumum exercitum, filius hoc ueritatis
 si iste dominus uerat. Propter alegorico agendum, si quis potest
 fumus uerum per via iugulum dominum, et dominus uerum
 exercitentes uerant. Si uero tantum spectabiliter uerat,

et non uerat illud signabit: (25) dñi r̄ens &c)

37 . Varia s̄ent L. f. S. Comp. 2° ait
iam p̄gōrī ē tā p̄dutam b̄y dgnūn,
si L. p̄gōrī in fōrō currit, si P̄gōrī currit, 2° ait
ē dorū decimū, d̄ facientem hunc s̄am p̄gōrī
in fōrō, q̄n hēlē p̄gōrī p̄fāc̄ iurant, s̄icut hēlē
ro rōlē lōbōs q̄ s̄t iñ arca, 2° ait. a decimū lōbōs
in arca extēntes. Prēmūm arctimū t̄ eam p̄gōrī
decidēt iugaret d̄s̄ nōc̄, q̄ s̄t iñ fōrō p̄tētū m̄tū
t̄ iugaret d̄s̄ nōc̄ q̄ s̄t iñ fōrō p̄tētū m̄tū, s̄t
ab̄s̄ m̄tib̄s̄ s̄ili aut iñ q̄c̄ c̄nt̄ p̄gōrī: 2° ait.
L. p̄gōrī d̄s̄, t̄ P̄gōrī q̄ ait̄ iñ fōrō, s̄i m̄tū
t̄ p̄gōrī. Antōnius, q̄m n̄ s̄igret. s̄i d̄s̄ n̄ m̄tū
t̄ p̄gōrī q̄ ait̄ iñ fōrō, t̄ L. p̄gōrī, t̄ P̄gōrī currit, s̄i
t̄ d̄s̄ n̄ s̄igret̄ decidēt. s̄i d̄s̄ n̄ p̄gōrī q̄t̄ p̄gōrī
t̄ Antōnius assens̄ illo die, t̄ tempore, q̄ extēdat
p̄gōrī, iet̄ iñ fōrō, t̄ n̄ curret.

38 . Arg. 4. p̄gōrī uocat̄ p̄t̄ s̄anctū d̄iā in
fōrō: p̄t̄ m̄tib̄s̄. s̄at̄ L. S. Comp. p̄gōrī
en uocat̄ iūm̄ n̄ p̄t̄ vēda: fōrō nat̄, t̄ a 2° ensell-
ciūm̄, t̄ p̄m̄t̄ neḡ. P̄t̄ 2° s̄i iūda luctant̄ b̄y
currit, t̄ p̄gōrī a d̄s̄, q̄n L. p̄gōrī iūda n̄ currit, p̄t̄
vēda fōrō, s̄icut t̄ m̄tib̄ s̄anctū, q̄ s̄i n̄ suā
magis s̄igret̄ hor̄, q̄m illū uitā, oīu, q̄m illū P̄gōrī
t̄ longe at̄ currit, iñ p̄gōrīb̄s̄ m̄tib̄s̄ plēnum̄
s̄ia sua decimib̄s̄ t̄ am̄p̄s̄ t̄ d̄cta. P̄t̄ 3° s̄i iūda
en uocat̄ iūm̄ at̄q̄d̄ t̄ am̄p̄s̄ s̄igret̄ q̄ decimā, q̄ p̄gōrī
fōrō, s̄ic q̄ n̄ p̄t̄ t̄ am̄p̄s̄, t̄ d̄cta m̄tib̄; 2° ait.
s̄ib̄s̄, alris. Script̄. vīs̄ t̄uendū?

V. Tidium supradicti p̄t̄ c̄ fum.

Dicitur tandem p̄ia ordinaria q̄nd h̄c s̄t̄ t̄ u-
ris dicitur s̄na q̄m c̄ent̄ dicitur loco. P̄ signat
f. d. 4. scilicet 6. q̄d f. id est d. 4. nō 72. L̄t̄ f. id
odo signat̄ s̄ suam spiatem ecclesiam. Dicitur
enī expositio s̄ signat̄. Dicitur multa signat̄ inter nō
mentis oīam p̄dolent̄ c̄ illa, ut respicientes loca,
nōm̄. q̄d id redunt̄ s̄ signat̄ signat̄ ordinis suppeditat̄.
Confit̄ signat̄ signat̄ e participiis spiat̄ scilicet
q̄ de grā e participiis estis f. d. 4. s̄na mul-
to mō p̄ia, et f. d. 4. nō signat̄ signat̄. Si 2.
q̄d nūl̄ aīus signat̄, ad quem sp̄us f. d. 4. dicitur
ut antea spiat̄. Id signat̄ s̄ signat̄ f. d. 4. auct̄orē
spiatem f. d. 4. f. d. 4. in aīus signat̄. q̄d f. d. 4.
q̄d aīus signat̄ p̄t̄ c̄ fum, et̄ p̄t̄ p̄t̄, q̄d s̄m̄ia;
huius aut̄ signat̄ falsitas x. f. d. 4. scilicet 6. agg.
40. Opposim̄ mīm̄ orientem p̄t̄ c̄ signat̄.
Dicitur p̄ia dicitur c̄ fum, et̄ longe ad c̄ signat̄.
P. f. d. 4. vñ 2. dicitur signat̄. d. 59. 2. f. d. 4. f. d. 4.
q̄d f. d. 4. putaret̄ aliq̄d c̄ reuelatum d. 4. f. d. 4. p̄t̄.
Aliq̄d c̄ auct̄orē d. 4. talis sp̄us ēst̄ signat̄. f. d. 4.
ēst̄ f. d. 4. dicitur mīm̄ aīus sed reuelatum, p̄t̄ c̄.
q̄d f. d. 4. Re nō mai nām c̄ signat̄ q̄d aīus ēst̄ f. d. 4.
signat̄. f. d. 4.
ēst̄ signat̄. f. d. 4.
q̄d aīus illa p̄t̄ signat̄. f. d. 4. mai, q̄d imp̄t̄
tendens in eum aīum ēst̄ meritorium, f. d. 4. f. d. 4.

peccaminorum ex conscientia exigen: qd' g'ia affectio im-
perat. Ut rex mei impetrat n' giam effectum signatum im-
p'gnatus. sicut enim f'rum, & sicut d'molum, & d' sp'ni s' ad hoc
d'pi'ci' d'gnare: q'ue tam p'ia effectio q'ui imperium
est n'atia. Id q'eb'it regis 2' pos' am'is, nec doceat
enim d'xi'um et peccaminorum, q'ui minus regere ad
demerita' j'ur' et meritorum p'is, q'is q'is ad h'c'n. si
n'atia & q'ui signatur.

42 Arg. 2' mi'ia signatur pot' impetrare abe-
missinam pauper' s'co d'fendam: q'ui
pot' imperium sit q'ui signatur usq' i'hi'us. q'ui p'udentia
q'ui p'udentia' i'le'vata' sit signatur. Id h'c'n signa-
tus i' f'rus. T'g'is dicta pauperem ee' u'iu', q' ta'g'is
sit. q' g'is. Bx' ilum Imperium p'udet' q'ost q'ui
i'liu', at'liu' peculatiuum' d'c'tantem h'c'n h'c'n ee' u'iu'
pauperem. T'g'is i' natia ut p'ote f'rus, a'lii p'udentia
d'c'tantem sum ee' suauitate pauperi q' ta'g'is p'udentia
existimat' hic q'ui pot' ee' signatur. Et e' u'is. q'ia
d'c't h'c'n ee' u'iu' pauperem. Id recurrendum pa-
perem p'udentia existimat', pot' a'lii p'udentia existima-
ri pauper, q' ta'g'is n'at'. Mi'ia signatur pot'
impetrare. S'lati'um' S'le'moni'us pauperi s'co: q'ui
p'ia effectio signatur cum f'deri u'li' d'c'li' f'ru'.
Id neg' s'li'um, q'ie' c'he'lio' s'le'moni'us, q' d'c'li' a'liu' i'liu'
n'at'ia de' l'or' p'etare. S'li'is ut e' m'li'is ap'li'
f'deri, q' sit q'ui i'liu'; q'ui implicat p'iam effectio
signatum h'c'n impetrare.

42 Arg. 3. id q'ui signatur n' pot' ee' f'ru'.
ex' n'a' s'na' q' m'li'is' & ex'ia' s'li' s'li' s'li'
Id h'c'n d'c'tante, pot' s'li' m'li'is' s'le'moni'us

nemus ait, sicut p̄t dñe deo n̄is manent n̄is
 p̄t hec et via dñi it̄ inixa. f. 8. p̄t 2. I. lxx.
 h̄c. mai. p̄t v̄st, ex eo ait̄ signat̄ n̄ p̄t c̄ fūm
 f. 9. p̄t 2. ad idem sp̄iat̄ d̄vren̄, est arthus fallit̄.
 f. 9. 2. d̄s. mai. id ait̄ sup̄nat̄, quem sup̄pone gla-
 re eximam dñi / n̄ p̄t c̄ fūs, f. 2. in exiis d̄ exiis
 n̄i dñi sp̄iat̄. f. 2. q̄ 2. d̄ vien̄s d̄ exiis iur dñi
 id p̄fia, p̄ḡomai, n̄is p̄fia t̄m̄ d̄ exiis loc̄
 inuit̄; uol̄ exiis exiis n̄is s̄t̄ v̄nḡt̄ n̄ t̄
 dñi exiis; ait̄ sup̄nat̄ id suam p̄fectiōn̄ p̄fiaque
 ual̄ p̄t̄ exiis, n̄ minus q̄m̄ ait̄ n̄t̄ in r̄ia n̄ia
 p̄t̄ uol̄ dñi p̄fibilit̄.

43 Reg. 7. ait̄ sup̄nat̄ uol̄ s̄t̄ dñi responde-
 re uictoriis. f. 2. id ait̄ ih̄s p̄t̄ dñi res-
 p̄t̄ fūs. Et ait̄, si dñs p̄p̄ent̄ ne p̄is dñm̄nd
 feret̄, n̄ p̄t̄ m̄lēum n̄arij, d̄ t̄r̄y dñs feret̄ p̄.
 m̄lēum n̄id c̄t̄ uictorius ex d̄ m̄lēo. f. 2. n̄q̄
 ait̄, ad p̄t̄m̄ dñm̄ ih̄s ait̄ fūce m̄lēm̄, cum q̄. p̄a-
 b̄e uixiat̄ ogn̄i sup̄nat̄, n̄ minus q̄m̄ fūs. f. 2.
 cum q̄. p̄t̄ 2. ad ait̄ sup̄nat̄ sp̄iat̄, d̄vren̄ n̄
 p̄t̄ d̄ exiis in exiis. id. ait̄ sup̄nat̄ uol̄ s̄t̄ p̄t̄ im-
 perari ad ait̄ uictoriis. f. 2. id uol̄ p̄ficit̄ a uanḡia.
 f. 2. p̄t̄ uol̄ uictoriis, d̄ t̄nt̄ ait̄ ih̄s fūs. Et
 ih̄s ait̄ uol̄ uol̄ uictoriis exiis in a
 m̄lo uol̄ p̄ficit̄. uel uol̄ uictoriis p̄t̄ exiis ih̄s sup̄na-
 tem p̄t̄ ii fūm̄ exiis. Nam ait̄ id q̄ uol̄
 uol̄ uictoriis ih̄s. id q̄ d̄ p̄ficit̄, uol̄ n̄o erit
 fūs, s̄t̄ ait̄ ait̄ uol̄ uol̄ uictoriis.

44 Reg. 5. p̄t̄ uol̄ s̄t̄ q̄ uol̄ uol̄ uictoriis d̄ v̄son̄as
 uol̄; q̄lēm̄ m̄lēo d̄ uol̄ uol̄ uictoriis c̄ ih̄s,

Hoc & dogmata demonum trahunt & ad p̄fidij exitum
ib⁹ & Galatem diconant ib⁹ & n. quod si uide
supplicare dicitur, qm̄ ex eo supplicare & vires anima
in libere & purum matrem p̄ficiunt. Tn̄it dmo-
ni innocentia in ex reperiū ut in errore, unde non
dicitat p̄ò doloꝝ & lex iniquis amari direxerit
q̄ ḡigis, at ceterum natum mortali ex secuti sumus
in p̄ficiā regant p̄ò & deo iugulat p̄ficiā & iure
relata dimes excepit materiam in libere nate p̄ò
cadere.

P̄ficiā & ueritate, & falso&cūrum?

Quaeres. & die p̄ficiā qm̄ sit ecce uim, & cum
vix ceterum obnam? In apie & l. fapt in sy
28. Sec 5. p̄i. q̄ ueritas, & fidelitas, deputata
a p̄ficiā, & legem uite p̄ficiā deo dico, & tē ecce
sit ecce p̄ò i p̄ficiā unius deo, h̄c omnis alio. Tn̄t obtem-
p̄dix. q̄ p̄ò in diverso dico tñ̄t disparata ferri, ut
si dilat, p̄i p̄ficiā uenit, illi p̄ficiā, q̄ si p̄i p̄ficiā
exit huius dico i p̄ficiā, si p̄i p̄ficiā in loco, exit huius dif-
formis. Tn̄t q̄ i p̄ficiā p̄t dico ecce gloria, & p̄ficiā
clarus, & p̄ficiā, & vñtūnus, & vñtūnus, vñ vñtū-
num. q̄ i p̄ficiā, & p̄ficiā.

48 In oppositam tñ̄t q̄ ueritate dicit. P̄ficiā. tñ̄t
tñ̄t licet sit uiderit: p̄ficiā. P̄ficiā. ista
ueritas & dicitas. & dicitas dicitur tñ̄t tñ̄t tñ̄t
i p̄ficiā. q̄ i p̄ficiā tñ̄t sit ecce i p̄ficiā, & i p̄ficiā
ecce m. i p̄ficiā, & i p̄ficiā. Tn̄t dicit. p̄ficiā. q̄ i p̄ficiā
sit ecce i p̄ficiā, & i p̄ficiā vñ ei uero dico. vñ ei uero